

Forfatter: Heiberg, P. A.

Titel: Udrag fra Rigsdalers-Sedlens Hændelser

Citation: Heiberg, P. A.: "Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter", i Heiberg, P. A.: *Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter*, udg. af Otto Borchsenius ; Fr. Winkel Horn , 1884, s. 286. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergpa01val-shoot-idm140167180304048/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter

skulde nær saa tit trænge til at hvidtes som nu. I Stortets Gange kunde ideelige Patrouiller forekomme denne og flere Uordenes.

Kassereeren. Det vel! men saa var det ogsaa nødvendigt, at de maatte patrouillere paa Højskolerne, thi ellers lode de sig alt for godt høre i en lang Strøand, og saa vare de til ingen Nytte.

Studenten. De snakker med mit Brøstmageri, Dr. Kassereeren! Nu, til Dets kan De have Det, men saa meget er vi, at vedkommende nok kan have saadanne Uordenes, naar det er dem derom at gjøre.

Kassereeren. Vi har nu Helsingborg Have tilbage. Hven vilde De der ansætte til at have Opsyn? Den vilde De vel overlade til Politiet?

Studenten. Nej, jeg vilde ikke. Det vilde være forhadet at se Politiet eller militær Vagt paa et saadant Sted; ja, under visse Omstændigheder vilde det kanske endogaa drage forlige Folger efter sig. Jeg tror, det er bedst at overlade til vedkommende selv at udfinde Midler til at forhindre Skrantepennes og Røskridts Indførelse i denne Have. Det faaar dog næppe fejl, at der jo maatte kunne udfindes Midler til at gjøre Ende paa Lyften til Instruktionsmageriet, uden at Politiet skulde blande sig i Sagen.

Kassereeren. Hvorfor vil De da ikke overlade Politiet Ansørgen for Afstjælfelsen af denne lignende af saa mange andre Uordenes?

Studenten. Det skal jeg sige Dem. Politiet har sandelig saa meget at iagttage, at det er Synd at saakaldte Dets Betjente ny Pligter. Her gives der nok ingen større Slave i Hans Majestæts Riger og Lande end en Politimester i Kjøbenhavn, der vil påse paa alt, hvad han tør. Hvad mig angaar, da vilde jeg meget tage i Betænkning at modtage denne Tjeneste, om jeg endog beind Duelighed til at forstaa den, og den blev mig tilbuden. Det er en sorgelig Udbygt at se sig nødt til at blive gaa i et Slaveri og at trække sine Dage